

reglerne i dette kapitel. Det er dog en forudsætning, at den afgift, der påhviler varen ved indførslen, ikke fradrages.

I stk. 3 er »brugte varer« nærmere defineret. Ved brugte varer forstås løsøregenstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation. Heraf følger, at løsøregenstanden skal bevare sin identitet. Definitionen omfatter ikke ædelmetaller og -stene, dvs. uindfattede stene og f.eks. guld og sølv i barrer. Derimod omfatter definitionen genstande forarbejdet til smykker, mønter eller kunstgenstande. Det er også præciseret, at definitionen ikke omfatter sådanne transportmidler, der i medfør af § 11, stk. 4, skal afgiftsberigtiges efter reglerne for nye transportmidler.

I stk. 4-6 er det fastsat, hvad der forstås ved »kunstgenstande«, »samlereobjekter« og »antikviteter«. Definitionerne svarer til de definitioner, der findes på toldområdet, idet definitionen i de fleste tilfælde er identisk med en KN-kode – dvs. den kombinerede nomenklatur i EF's brugstarif. Særligt vedrørende kunstgenstande bemærkes dog, at den foreslåede afgrænsning i stk. 4 stort set svarer til kunstværker, der kan sælges uden afgift efter de gældende regler om afgiftsfrihed for kunstneres salg af egne værker.

Til § 70

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler om afgiftsberegning.

For alle brugte varer m.v., undtagen personmotor-køretøjer, foreslås afgiftsgrundlaget opgjort på grundlag af en »margen«, dvs. forskellen mellem salgsprisen og indkøbsprisen. Dette svarer til de regler, der ifølge den nuværende lovs § 10, stk. 1, gælder i forbindelse med videresalg af brugte personmotor-køretøjer. Reglerne for personmotor-køretøjer foreslås imidlertid ændret, jf. nedenfor til forslagens § 71.

I stk. 1 er det fastsat, at afgiften skal beregnes på grundlag af 80 pct. af forskellen mellem salgspris og indkøbspris. Ved at tage 80 pct. af forskelsbeløbet, beregnes der ikke afgift af afgiften. Det beregnede afgiftsbeløb svarer til, at der beregnes 25 pct. af for-tjenstmargenen af det pågældende salg, ekskl. afgift. I tilslutning hertil er der givet en regel om fastsættelse af indkøbsprisen i tilfælde, hvor videreforhandleren selv har indført kunstgenstande m.v. fra et sted uden for EF, jf. ovenfor til forslagens § 69, stk. 2. Der udbetales ikke overskydende afgift, ligesom der ikke kan ske modregning i skyldig afgift, når købsprisen overstiger salgsprisen.

Efter stk. 2 må videreforhandleren ikke deklarere afgift.

I stk. 3 foreslås det præciseret, at lovens almindelige regler skal anvendes ved videresalg af brugte varer m.v. til købere uden for EF, idet der dog er en henvisning til stk. 5 om den periodevise opgørelse, hvor det ikke er muligt at udskille enkelte salg, herunder salg til lande uden for EF, ved opgørelsen.

I disse tilfælde vil det ikke være muligt at kompensere for tidligere betalt afgift for varer, som videreforhandleren indkøber fra privatpersoner og ikke-registrerede virksomheder her i landet. Har videreforhandleren derimod indført den brugte vare m.v. fra et sted uden for EF, kan den afgift, der er betalt ved indførslen, fradrages ved genudførslen.

Af hensyn til kontroludøvelsen vil det være nødvendigt, at videreforhandlere, som vælger at anvende de særlige regler for beregning af afgift ved videresalg af brugte varer m.v., fører et særligt regnskab for dette salg. En regel herom foreslås indsat i stk. 4. Skatteministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for dette regnskab.

Det er ikke altid muligt at foretage afgiftsberigtigelse af den enkelte vare. Det drejer sig om tilfælde, hvor videreforhandleren foretager et samlet indkøb, f.eks. et dødsbo, og hvor der ikke på afregningsbilaget er anført en pris på den enkelte vare. Samme forhold vil gøre sig gældende, hvor en enkelt vare indgår i et videresalg af en flerhed af varer, som sælges under ét, f.eks. salg af en samling frimærker.

På denne baggrund foreslås det i stk. 5, at afgiftsgrundlaget i disse tilfælde skal opgøres periodevis. Afgiftsgrundlaget beregnes derfor som 80 pct. af forskellen mellem værdien af de i afgiftsperioden foretagne køb og salg. Ved »afgiftsperioden« forstås virksomhedens afgiftsperiode efter lovens almindelige regler, dvs. typisk kvartalet.

Det foreslås ligeledes, at når værdien af køb overstiger værdien af salg i en afgiftsperiode, kan det overskydende beløb overføres og medregnes ved opgørelsen af det samlede køb i den efterfølgende periode. Der kan ikke ske udbetaling af overskydende afgift. I tilslutning hertil foreslås det yderligere, at videreforhandlere, der for en del af omsætningen vil være nødt til at opgøre afgiftsgrundlaget periodevis, kan vælge også at foretage periodeopgørelse for så vidt angår den resterende del af omsætningen.

Endelig foreslås der indsat en bemyndigelse til skatteministeren til at udstede nærmere regler om den periodevise opgørelse af afgiftsgrundlaget. Det er tanken at fastsætte nærmere regler for bl.a. regnskabet.

Varer, der én gang er henført til den periodevise opgørelsesmetode, kan ikke senere overgå til anden ordning. Begrundelsen herfor er, at disse varer ikke